

Ca n'Amat / Can Amat

Ullastrell

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Urbanització ca n'Amat, 08231
Emplaçament Dalt d'un turó, a 200 m. a ponent de la urbanització de ca n'Amat
Alçada: 327 m

Coordenades:

Latitud: 41.53048
Longitud: 1.97546
UTM Est (X): 414529
UTM Nord (Y): 4598155

Classificació

Número de fitxa 08290-4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Actualment, els tres volums annexos situats a la banda sud del conjunt estan força enrunats, així com les teulades dels cossos adossats a llevant de l'edifici principal.

Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 4683701DF1948S
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 05/04/2013 - 02:00

Descripció

Masia de grans dimensions formada per diversos cossos adossats, que li confereixen una planta irregular de silueta allargada. La zona residencial ocupa la banda sud de la construcció, mentre que la part de tramuntana es correspon amb la zona de treball originària, formada per diversos annexos destinats a quadres, estables i el celler. La zona residencial presenta una planta més o menys rectangular formada per diverses construccions adossades, que alhora defineixen un pati central tancat. L'accés a aquest pati i a tota la zona es fa per la banda de ponent, mitjançant un gran portal d'arc rebaixat bastit amb maons disposats a sardinell. L'edifici principal té la coberta de teula de dues vessants i està distribuït en planta baixa, pis i golfes. La façana principal, orientada a migdia, compta amb un portal d'accés d'arc rebaixat a la planta baixa, mentre que als pisos superiors hi ha tres finestres rectangulars per cada registre. Les de la planta principal són més grans i tenen sortida a un balcó corregut amb la llosana sostinguda per revoltons. Les façanes de ponent i tramuntana també compten amb obertures rectangulars, algunes d'elles bastides amb maons. L'edifici es va ampliar per la banda est mitjançant un volum rectangular adossat a la façana de llevant. Presenta la coberta de teula d'un sol vessant, està distribuït en planta baixa i pis i compta amb la mateixa tipologia d'obertures que el cos principal. Tres annexos més tanquen la zona residencial per la banda de llevant, tot i que actualment es troben en mal estat de conservació. De la mateixa manera, els tres cossos que delimiten la zona per la banda sud estan pràcticament arruinats, havent perdut les cobertes i bona part del pisos superiors. Tot i així, a l'extrem de ponent es conserva dempeus un volum rectangular d'un sol nivell, amb la coberta d'un sol vessant combinada amb una terrassa delimitada per una barana d'obra decorada. La part de tramuntana del conjunt està formada per quatre edificis auxiliars adossats. Destaquen els dos volums adossats en perpendicular a la façana de tramuntana de l'edifici principal. Tenen les cobertes d'un i dos vessants i estan organitzats en un sol nivell. Presenten dos portals rectangulars bastits amb maons i un altre d'arc rebaixat que reforma una antiga obertura de mig punt bastida amb maons a sardinell. L'altre edifici destacable del sector de tramuntana és el celler. Es tracta d'un gran edifici de planta rectangular, amb la coberta d'un sol vessant i organitzat en una sola planta. La façana principal presenta un gran portal d'accés d'arc rebaixat, amb l'emmarcament bastit i decorat amb maons. Està flanquejat per dues finestres allargades de perfil esglaonat, que presenten el mateix emmarcament que el portal. La façana està rematada amb un coronament d'obra de dues vessants i un panell rectangular central que sobresurt respecte l'eix del carener. Al bell mig destaca un petit plafó de rajola blanca amb la següent inscripció: "P. A. ANY 1915". L'edifici principal està bastit en pedra sense treballar disposada irregularment i les reparacions fetes amb maons, amb els paraments arrebossats i pintats. Els cossos enderrocats de migdia també estan bastits de la mateixa manera. La resta de volums auxiliars estan construïts amb maons, inclòs el celler.

Observacions:

Adossat a la façana de ponent de l'edifici principal, al costat del portal d'accés al interior del conjunt, hi ha un pou de planta circular amb coberta semiesfèrica bastit en maons. Entre el portal i el pou destaca una alzina de grans dimensions. A la cantonada nord-oest del conjunt, formada per l'edifici principal i dos volums annexos destinats a les tasques agrícoles originàriament, es conserven les restes d'una era de cairons de planta més o menys rectangular. Pintat a la façana principal de la casa, a l'alçada del primer pis, es conserven les restes d'un rellotge de sol força malmès. És ovalat, amb un cercle central pintat de color groc i el gnòmon de vareta orientat a llevant, sense marques horàries ni cap signe de decoració fora del marc. El camí d'accés a la masia està senyalitzat com a propietat privada i és d'ús exclusiu per arribar a la casa.

Història

Ja des de l'any 1215 es documenta un dels primers membres de la nissaga de ca n'Amat, en Guillem Amat de Botet. Tot i això, el personatge més destacable de la nissaga és en Pau Amat i Bugunyà, important industrial i president de la Cambra de Comerç de Terrassa, nascut a la casa l'any 1847 i mort el 1926. De

fet, les inicials "P.A." del plafó de ceràmica del celler fan referència a aquest personatge. Dins del fogatge de l'any 1553, el cognom Amat apareix referenciat juntament amb vuit llars més del terme d'Ullastrell. A finals dels segle XVI, en concret l'any 1590, el mas apareix esmentat en un capbreu del Marquès de Castellbell, senyor del terme, on descriu les seves possessions dins la parròquia de Santa Maria d'Ullastrell. La masia es va salvar d'un gran incendi que cremà la pineda que l'envoltava el darrer dia d'agost de l'any 1919. L'any 1964, l'historiador terrassenc Salvador Cardús, va documentar un poblat ibèric al paratge de ca n'Amat, a uns 200 metres a llevant de la masia aproximadament. L'any 2005, tant els volums enderrocats de la banda de migdia del conjunt com les teulades dels cossos adossats a llevant de l'edifici principal, no estaven en estat ruïnós. Els tres volums de migdia eren de planta rectangular, els dos laterals amb les cobertes d'un sol vessant i distribuïts en dos nivells, mentre que el central era d'un sol nivell i estava cobert amb una terrassa superior amb accés des del pati tancat. Destacaven dels volums laterals dues galeries d'arcs de mig punt als pisos superiors.

Bibliografia

AJUNTAMENT D'ULLASTRELL (1991). Normes Subsidiàries de planejament d'Ullastrell. Pre-catàleg dels elements d'interès arquitectònic, (aprovat el 22 juliol 1992). AJUNTAMENT D'ULLASTRELL (2005). Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació, SART-FEC, Universitat de Vic. CARDÚS, Salvador (1964). La ciutat i la seu episcopal d'Egara. Terrassa: Tallers Gràfics Joan Morral. MASSAGUÉ, Josep (1973). Petites cròniques de la BV-1203. Terrassa: Marcet, p. 17-18. [Http://www.gnomonica.cat/index.php?option=com_wrapper&view=wrapper&Itemid=2](http://www.gnomonica.cat/index.php?option=com_wrapper&view=wrapper&Itemid=2) (consulta: 5-04-13). [Http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=5660](http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=5660) (consulta: 5-04-13). [Http://www.ced.uab.es/catalonia/fogatges/fogatge1553.htm](http://www.ced.uab.es/catalonia/fogatges/fogatge1553.htm) (consulta: 5-04-13). [Http](http://www.ced.uab.es/catalonia/fogatges/fogatge1553.htm)

